

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוק מדבש

ה"ק טו - פרשת כי תצא / וילך	יום	וילנא	מתוק מדבש
רצט-שח*	ראשון	רפא ע"א	רצט-שח*
שח-שיו*	שני	רפא ע"ב	שח-שיו*
שיו-שכד*	שלישי	רפב ע"א	שיו-שכד*
שכד-שלב*	רביעי	רפב ע"ב	שכד-שלב*
שלב-שמח*	חמישי	רפג ע"א	שלב-שמח*
שמח-שנא	שישי	רפג ע"ב	שמח-שנא
שנא-שנז	שבת	רפד ע"א	שנא-שנז

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- ברשה"ק ובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 305 | פרשת ראש השנה תשפ"ה

י"ל בעזרה שית"ע"י
בית הווהר "מתוק מדבש" ת.ר. 5315 ירושלים

לראש השנה

נפשות הצדיקים משוטטות בר"ה לבקש רחמים על החיים
ביומא דראש השנה דעלמא אתדן, וכרסיא דדינא קיימא לגבי מלפא עלאה למידן עלמא,
כל נפש ונפש משטטן, וכעאן רחמי על חיי.
בליליא דנפקא יומא דדינא, אזלין וקא משטטין למשמע ולמנדע מאי הנה דינא דאתדן
על עלמא, ולזמנין דקא מודיעין בחזווא לחייא.

קון והבל הביאו קרבנם בראש השנה

אמר רבי יהודה, למה נפלו פניו, על שלא נתקבלה מנחתו, ותאנא, אמר רבי יהודה, אותו
היום ראש השנה היה, יום שדין כל הנשמות עוברים לפניו, אמר לו, למה חרה לך,
הלא אם תיטיב שאת, אמר רבי יהודה, כלומר אם תיטיב, יהיה לך שאת.

מתוק מדבש

ולדעת מנשמת איזה צדיק מה היה הדין שנגזר על העולם,
ואחר שהיא יודעת ולזמנין דקא מודיעין בחזווא
לחייא לפעמים הן מודיעות בחלום הלילה אל החיים,
רצונו לומר אם תפגע נפש הצדיק בנשמת אדם ישן
כשעולה למעלה ויפירהו, מודיעה לו הגזירה, אם טוב פדי
לבשרו, ואם להפך פדי שישוב אל ה' וירחמהו,
(תרומה דף קמב ע"א ובביאורינו כרך ז עמ' קצו-קצ"ו)

קון והבל הביאו קרבנם בראש השנה
אמר רבי יהודה הנה מבאר בתורה למה נפלו פניו
של קון על שלא נתקבלה מנחתו, ותאנא ועל
זה למדנו, אמר רבי יהודה, אותו היום שקון והבל
הביאו מנחה לה' ראש השנה היה, יום שדין כל
הנשמות עוברים לפניו לפני הקדוש ברוך הוא, אמר
לו הקדוש ברוך הוא לקון, למה חרה לך ולמה נפלו
פניך, על שלא נתקבלה מנחתך, הלא בשביל שפאת בגסות

נפשות הצדיקים משוטטות בר"ה לבקש רחמים על החיים

ביומא דראש השנה דעלמא אתדן ביום ראש השנה
שהעולם נדון, וכרסיא דדינא קיימא לגבי
מלפא עלאה למידן עלמא וכסא הדין עומד לישיב
עליו מלך העליון לדון את העולם, והיינו הבינה הנקראת
מלך המשפט יושבת על פסא הדין, ונפשות הצדיקים חרדים
על דינו, לכן כל נפש ונפש משטטן, וכעאן רחמי
על חיי כל נפשות הצדיקים משוטטות ומתחברות יחד
לבקש רחמים על בני אדם החיים, היינו שמקדימות תפלה
בעוד לילה על קרוביהם שלא יאבדו מחמת חטאם.

בליליא דנפקא יומא דדינא בליל מוצאי יום שני של
יום הדין אחר שכבר נגמר הדין, נפשות הצדיקים
אזלין וקא משטטין למשמע ולמנדע מאי הנה
דינא דאתדן על עלמא הולכות ומשוטטות לשמוע

התפלה שקולה ככל המצות

בִּירְחָא שְׂבִיעָאָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים פא ד) תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֹנוּ, מֵאֵי בַכֶּסֶה בִּירְחָא דְאַתְּכַסִּיא בֵּיהּ סִיְהָרָא.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאַתְּכַסִּיאַת מַנְיָה, אִיהִי אֲמַרְת לְיִשְׂרָאֵל דִּיתְקַנּוּן צְלוֹתִין בְּמַאֲכָלִין טְבִין, מִפְּקוּדִין דְעֵשָׂה, דְצְלוֹתָא שְׁקִילָא כְּכֹל פְּקוּדִין.

הכנה ג' ימים להש"ץ והתקע

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא הוּוּ יְתָבִי, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, חֲמִינָא לְאַבָּא בְּיוֹמֵי דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, דְלָא בְעֵי לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא מִכָּל בַּר נָשׁ, אֲלֵא אִי קָאִים עֲלֵיהּ תְּלִתָּא יוֹמִין קוּדָם לְדַכְּפָּא לֵיהּ, דְרַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אָמַר הָכִי, בְּצְלוֹתָא דְהָאֵי בַר נָשׁ דְאַנָּא מְדַכְּפִנָּא, אַתְּכַפֵּר עֲלֵמָא, וְכֹל שְׁפָן בְּתַקִּיעָה דְשׁוֹפָרָא, דְלָא מְקַבֵּל תְּקִיעָתָא דְבַר נָשׁ דְלָאוּ אִיהוּ חַפִּים לְמַתְקַע בְּרִזָּא דְתַקִּיעָה.

מתוק מדבש

הוּא כְּדִי לְכַרֵּר אֶת הַנִּיצוּצִין קְדִישִׁין שְׁבִתוּף הַקְּלָפוֹת וְלְהַעֲלוֹתָם, וּבִיּוֹתֵר נַעֲשֶׂה זֶה הַבְּרוּר עַל יְדֵי הַתְּפִלוֹת, וְלִכְּן הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל הַמְּצוֹת.

(תיקוני זוהר תיקון כא דף נא ע"א ובבאורינו כרך ב עמ' קלד-קלה)

הַרוּחַ לֹא נִתְקַבֵּלָה, הֲלֵא אִם תִּיטִיב שְׂאֵת, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּלוּמַר אִם תִּיטִיב מַעֲשֵׂיךָ וְתָבִיא מִנְחָה לַיהוָה בְּנִמְיַכְת רִיחַ, יִהְיֶה לְךָ שְׂאֵת יְסֻלְחוּ לְךָ וְתִתְנַשֵּׂא.

(זוהר חדש בראשית דף כה ע"א, ובבאורינו כרך א עמ' שצא)

התפלה שקולה ככל המצות

בִּירְחָא שְׂבִיעָאָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׂבִיעִי דְהֵינּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז כָּל עוֹלָם הָאֲצִילוֹת חוּזְרִין לְהִיּוֹת כְּמוֹ שְׁהֵיָה בְּעַת בְּרִיאַת הָעוֹלָם, לְכֹן הַמְּלָכוֹת [הַשְּׂכִינָה] הִיא חוּזְרִת בְּסוּד נְקֻדָּה כְּמוֹ שְׁהֵיָה בְּעַת הַבְּרִיאָה, הָדָא הוּא דְכְתִיב זֶהוּ שְׁכַתוּב תִּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֹנוּ וּמִפְּרֵשׁ מֵאֵי בַכֶּסֶה מָה פְּרוּשׁוֹ, וְאָמַר בִּירְחָא דְאַתְּכַסִּיא בֵּיהּ סִיְהָרָא בַּחֲדָשׁ שְׁהֵלְבָנָה מִתְּפַסִּית בּוֹ, וְהִיא הַמְּלָכוֹת שְׁמַתְפַּסִּית מִפְּחוּד הַתְּעוּרָרוֹת הַדִּין הַקָּשָׁה, שְׁעַל יְדֵי זֶה נִתְּנָה רְשׁוּת לְהַחִיצוּנִים לְקַטְרֵג עַל יִשְׂרָאֵל. (שע"ר ח"מ)

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְאַתְּכַסִּיאַת מַנְיָה בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן שְׁהַשְּׂכִינָה מִתְּפַסִּית מִבְּחִינַת קוּב"ה, וְהֵינּוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִיהִי אֲמַרְת לְיִשְׂרָאֵל הִיא אוֹמַרְת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, דִּיתְקַנּוּן צְלוֹתִין בְּמַאֲכָלִין טְבִין שְׁיִתְקַנּוּ וְיִכְיִנוּ תְּפִלוֹת בְּמַאֲכָלִים טוֹבִים, שְׁיִהִיו לְנַחַת רִיחַ לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, מִפְּקוּדִין דְעֵשָׂה וְכֹן יַעֲשׂוּ נַחַת רִיחַ עַל יְדֵי קִיּוּם מְצוֹת עֵשָׂה, אֲכַל הָעֶקֶר הִיא הַתְּפִלָּה בְּכּוּנָה דְצְלוֹתָא שְׁקִילָא כְּכֹל פְּקוּדִין כִּי הַתְּפִלָּה שְׁקוּלָה כְּכֹל הַמְּצוֹת, לְפִי שְׁעַקֵר קִיּוּם הַמְּצוֹת

הכנה ג' ימים להש"ץ והתקע

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא הוּוּ יְתָבִי רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא הֵיוּ יוֹשְׁבִים יַחַד בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי אַבָּא, חֲמִינָא לְאַבָּא בְּיוֹמֵי דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים רְאִיתִי אֶת אָבִי בְּיַמֵּי רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוּרִים, דְלָא בְעֵי לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא מִכָּל אָדָם, אֲלֵא אִי קָאִים עֲלֵיהּ תְּלִתָּא יוֹמִין קוּדָם לְדַכְּפָּא לֵיהּ אֲלֵא אִם עֲמַד עֲלִיו תְּחַלֵּה שְׁלֵשָׁה יָמִים לְטַהַר אוֹתוֹ בְּתַשׁוּבָה וְיַחֲוּדִים שְׁהֵיָה מוֹסֵר לוֹ, וְאָמַר בַּעַל הַמַּאֲמָר דְרַבִּי שְׁמַעוֹן הָוָה אָמַר הָכִי כִּי כֶּף אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּצְלוֹתָא דְהָאֵי בַר נָשׁ דְאַנָּא מְדַכְּפִנָּא, אַתְּכַפֵּר עֲלֵמָא בְּתַפְּלָה שֶׁל אוֹתוֹ הָאָדָם שְׂאֵנִי מְטַהְרוּ בְּתַשׁוּבָה, מִתְּכַפֵּר כָּל הָעוֹלָם. וְכֹל שְׁפָן בְּתַקִּיעָה דְשׁוֹפָרָא וְכֹל שְׁפָן בְּתַקִּיעַת שׁוֹפָר דְלָא מְקַבֵּל תְּקִיעָתָא דְבַר נָשׁ שְׁלֵא הֵיָה מְקַבֵּל הַתְּקִיעוֹת מֵאָדָם דְלָאוּ אִיהוּ חַפִּים לְמַתְקַע בְּרִזָּא דְתַקִּיעָה שְׂאֵינוּ חֲכָם לְתַקֵּעַ בְּסוּד הַתְּקִיעָה, כְּלוּמַר שְׂאֵינוּ יוֹדַע הַכּוּנּוֹת שֶׁל הַתְּקִיעוֹת.

(ויקרא דף יח ע"א ובבאורינו כרך י עמ' רז)

לְחֹמֶל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין

אָמַר לִיה, דִּינוּי דְמַאָרֵי עֲלָמָא עֲתִיקִין (ס"א עֲמִיקִין), אֲבָל בְּשַׁעֲתָא דְבַעֵי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְכַפְרָא חוּבִין דְעֲלָמָא, אֲלֵקִי בְדְרוּעָא דְלַהוֹן, וְאָסִי לְכֻלְהוֹן, מְתֵל לְאֲסִיָּא דְאֲלֵקִי לְדְרוּעָא, לְשִׁיזְבָּא לְכָל שְׁיִיפִין, כְּמָה דְכְּתִיב (ישעיה נג ה) וְהוּא מְחֹלֵל מִפְּשָׁעֵינוּ וְגוֹמֵר.

כְּמָה דְאִתְמַר, בְּהָהוּא יוֹמָא שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְקִימִין שְׁבַעֵין קְתָדְרָאִין לְמִידָן דִּינָא לְעֲלָמָא, כְּמָה אֵינוֹן מַאָרֵי תְרִיסִין קְטִיגוֹרִין דְקִימִי לְעֵילָא, אֲלִין מִימִינִין לְזָכוּ, וְאֲלִין מִשְׁמַאֲלִין לְחוּבָה, לְאֲדַפְרָא חוּבִין דְעֲלָמָא, חוּבִין דְכָל חַד וְחַד.

הַשְׁכִּינָה עוֹמְדָת לְלַמֵּד זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל בְּדִינָם

כַּד אֲנוּן בְּדִינָא (דף לה ע"ב) בְּיוֹמָא דְדִינָא דְאִיהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִיהִי קָמַת עֲמַהוּן לְדִינָא, דְקִימִין לָהּ בְּצִלוֹתְהוֹן, דְעֲלִיָּהוּ אִתְמַר (משלי ו כב) בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ, דְבְכָל אֲתַר דְקִימִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא לְשְׁכִינְתָּא, אִיהִי קִימַת בְּגִינְיָהוּ בְּכָל דּוּחְקָא וְצַעֲרָא.

מֵתוֹק מַדְבָּשׁ

וְאֵלוּ הַמְקַטְרָגִים מִשְׁמַאֲלִים לְחוּב, לְאֲדַפְרָא חוּבִין דְעֲלָמָא לְהַזְכִּיר אֶת הַעֲוֹנוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וּבְתַחֲלָה דִּינִים אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּכֻלּוֹתוֹ, וְאַחַר כֵּן מְזַכְרִים חוּבִין דְכָל חַד וְחַד אֶת הַעֲוֹנוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. (פנחס דף רלא ע"א ובבבאורינו כרך יד עמ' רעו-רעז)

הַשְׁכִּינָה עוֹמְדָת לְלַמֵּד זְכוּת עַל יִשְׂרָאֵל בְּדִינָם

כַּד אֲנוּן בְּדִינָא (דף לה ע"ב) בְּיוֹמָא דְדִינָא דְאִיהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה כִּי כְּאֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל עוֹמְדִים בְּדִין בְּיוֹם הַדִּין שֶׁהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂאֵז בְּאִים הַמְקַטְרָגִים לְקַטְרֵג עַל יִשְׂרָאֵל, אִיהִי קָמַת עֲמַהוּן לְדִינָא הַשְׁכִּינָה עוֹמְדָת עִמָּהֶם בְּדִין לְלַמֵּד זְכוּת עֲלֵיהֶם וּלְהַגִּן בְּעַדָם, דְקִימִין לָהּ בְּצִלוֹתְהוֹן לְפִי שְׁמַעְמִידִים וּמַעֲלִים אוֹתָהּ בְּתַפְלָתָם, דְעֲלִיָּהוּ אִתְמַר שְׁעֲלִיָּהֶם נִאֲמַר בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ הַשְׁכִּינָה תִּנְחֵיג אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ בְּמִשְׁתַּחֲוֵי וְאִתָּהּ יִשֹׁן תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ מִכָּל הַמְזִיקִים, וְהַקִּיצוֹת הִיא תְּשִׁיחֶךָ הִיא תְּלַמֵּד זְכוּת עֲלֶיךָ תְּמִיד, דְבְכָל אֲתַר דְקִימִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא לְשְׁכִינְתָּא כִּי בְכָל מְקוֹם וּבְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ שְׁמַקְמִים וּמַעֲלִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְׁכִּינָה, אִיהִי קִימַת בְּגִינְיָהוּ בְּכָל דּוּחְקָא וְצַעֲרָא הִיא עוֹמְדָת לְהַגִּן בְּעַדָם בְּכָל דּוּחַ וְצַעַר שְׁלֵא יֵאָרַע לָהֶם. (תיקוני זוהר תיקון יח דף לה ע"ב ובבבאורינו כרך א עמ' תקמט)

לְחֹמֶל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין

אָמַר לִיה אֲלִיָּהוּ לְרַב הַמְנוּנָא, שְׂאִין הַדְּבָר כְּפִשׁוּטוֹ, כִּי דִינוּי דְמַאָרֵי עֲלָמָא עֲמִיקִין הַמְשַׁפְּטִים שֶׁל אֲדוּן הָעוֹלָם הֵם עֲמִיקִים, וְיֵשׁ סוּדוֹת עֲמִיקִים מִפְּנֵי מָה יֵשׁ צְדִיק וְרַע לוֹ, וְרַשָּׁע וְטוֹב לוֹ, וְתִלּוּי גַם כֵּן בְּגִלְגּוּלֵי הַקּוּדְמִים, אֲבָל טַעַם הַנּוֹדַע הוּא, כִּי בְּשַׁעֲתָא דְבַעֵי קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא לְכַפְרָא חוּבִין דְעֲלָמָא בְּשַׁעֲתָא שְׂרוּצָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַפֵּר עוֹנוֹת הָעוֹלָם, אֲלֵקִי בְדְרוּעָא דְלַהוֹן הוּא מְלַקֵּה בְזוּרַע שְׁלֵהֶם, דְהֵינּוּ שְׁמַלְקָה אֶת הַצְדִיקִים הַנִּקְרָאִים זְרוּעוֹת עוֹלָם, וְאָסִי לְכֻלְהוֹן וּבְזָה מְרַפָּא אֶת כָּל הָעוֹלָם. מְתֵל לְאֲסִיָּא דְאֲלֵקִי לְדְרוּעָא לְשִׁיזְבָּא לְכָל שְׁיִיפִין מְשַׁל לְרוּפָא שְׁמַלְקָה אֶת הַזְרוּעַ, דְהֵינּוּ שְׁמַקִּיז מִמְּנָה דָם, כְּדִי לְהַצִּיל אֶת כָּל הָאֲבָרִים, כְּמָה דְכְּתִיב כְּמוֹ שְׁכַתּוּב וְהוּא מְחֹלֵל מִפְּשָׁעֵינוּ וְגוֹמֵר הַצְדִיק מִתְמַלֵּא חִלְחָלָה מִחַמַּת כְּפָרַת פְּשָׁעֵינוּ. (רמ"ק ומפּרָטִים)

כְּמָה דְאִתְמַר כְּמוֹ שְׁלַמְדַּנוּ, כִּי בְּהָהוּא יוֹמָא שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹם הַהוּא שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְקִימִין שְׁבַעֵין קְתָדְרָאִין לְמִידָן דִּינָא לְעֲלָמָא שְׁעוֹמְדִים שְׁבַעֵים כְּסוּאוֹת לְשְׁבַעֵים סְנֵהֲדִרִין לְדוּן דִּינֵי הָעוֹלָם, כְּמָה אֵינוֹן מַאָרֵי תְרִיסִין קְטִיגוֹרִין דְקִימִי לְעֵילָא אֲזַ כְּמָה בְּעֵלֵי מַגְנִים וּמְקַטְרָגִים הָעוֹמְדִים לְמַעְלָה, אֲלִין מִימִינִין לְזָכוּ אֵלוּ בְּעֵלֵי הַגְּנָה מִימִינִים לְזְכוּת, וְאֲלִין מִשְׁמַאֲלִין לְחוּבָה

המקטרג אינו יכול לעמוד בפני הרחמים

תא חזי, ביומא דראש השנה, קדשא בריך הוא יתיב בדינא על עלמא, וכל בני עלמא עאלין לחושבנא, ולא אית מאן דלא עאל בחושבנא, וספרין דחיין ומתין פתיחן בההוא יומא.

והקדוש ברוך הוא בגין דאתרעי בהו, יתב לון עיטא לאשתזבא מפל מקטרגין דלעלא, דאינון אתמנן בכל זמנא דדינא שריא על עלמא, בהאי יומא אזדמנן ישראל לאתערך רחמי עליהו, ובמה, בשופר.

דהא קלא דנפיק סליק לעלא, ואתער שופר דלעלא, כדין מתערי רחמי מאתריהו, וקדשא בריך הוא קם מפורסיא דדינא ויתיב בכורסיא דרחמי, וחס עליהו דישראל, ולא אתייהיב רשו למקטרגא עליהון.

וישראל תיבי בתיובתא קמי קדשא בריך הוא, ותקעי שופר, ואתערו רחמי, דהא ההוא קלא דנפק, אתערותא דרחמי איהו, וכדין דלטורא לא יכיל לקיימא קמי פורסיא דרחמי, דהא לא אתי מההוא סטרא, ולא אשתכח קטיגורא.

מתוק מדבש

המקטרג אינו יכול לעמוד בפני הרחמים

תא חזי בא וראה, ביומא דראש השנה קדשא בריך הוא יתיב בדינא על עלמא ביום ראש השנה הקדוש ברוך הוא יושב בדין על העולם, וכל בני עלמא עאלין לחושבנא וכל בני העולם נכנסים לחשבון, לחשוב כל מעשיהם שעשו במשך כל השנה, ולא אית מאן דלא עאל בחושבנא ואין מי שלא נכנס בחשבון, וספרין דחיין ומתין פתיחן בההוא יומא וספרי חיים וספרי מתים פתוחים ביום ההוא.

והקדוש ברוך הוא בגין דאתרעי בהו ולפי שהקדוש ברוך הוא בחר בישראל, יתב לון עיטא לאשתזבא מפל מקטרגין דלעלא נתן להם עצה להנצל מפל המקטרגים שלמעלה, דאינון אתמנן בכל זמנא דדינא שריא על עלמא שהם ממנים לקטרג בכל זמן שהדין שורה על העולם, בהאי יומא אזדמנן ישראל לאתערך רחמי עליהו ביום ראש השנה מזדמנים ישראל לעורר רחמים על עצמם, ובמה מעוררים את הרחמים, ואמר בשופר על ידי מצות תקיעת שופר.

דהא קלא דנפיק סליק לעלא פי הקול היוצא מן השופר עולה למעלה, ואתער שופר דלעלא

ומעורר את השופר שלמעלה שהוא הבינה, כדין מתערי רחמי מאתריהו אז מעוררים רחמים ממקום הרחמים שהוא הבינה, ועל ידי זה וקדשא בריך הוא קם מפורסיא דדינא ויתיב בכורסיא דרחמי הקדוש ברוך הוא עומד מפסא הדין ויושב בכסא רחמים, וחס עליהו דישראל וחס ומרחם על ישראל, ולא אתייהיב רשו למקטרגא עליהון ולא נתן רשות למקטרג לקטרג עליהם.

ומפרש את ענין התעוררות הרחמים בראש השנה, ואמר וישראל תיבי בתיובתא קמי קדשא בריך הוא וישראל שבים בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא, ותקעי שופר ותוקעים בשופר, ואתערו רחמי ועל ידי זה מעוררים רחמים למעלה, דהא ההוא קלא דנפק פי אותו הקול היוצא מן השופר, אתערותא דרחמי איהו הוא גורם התעוררות הרחמים, וכדין דלטורא לא יכיל לקיימא קמי פורסיא דרחמי ואז השטן המשטין אינו יכול לעמוד לפני פסא הרחמים, דהא לא אתי מההוא סטרא כי הוא אינו בא מצד הרחמים שבקו אמצעי, ואין לו אחיזה רק בצד השמאל והדין, ולא אשתכח קטיגורא ועל כן לא נמצא עוד קטרוג.

(השטמות הוחר ח"א סימן י דף רנד ע"א וכביאורינו עמ' נד-נד)

ישראל משברים את הדין הקשה

אשרי העם יודעי תרועה, יודעי תרועה ונדאי, (דף רנא ע"א) יודעי תרועה, מתברי האי תרועה, דאיהו דינא קשיא, דכלא אתדנו בה.

זכאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי, בגין דאינון ידעי ארחוי דקדשא בריה הוה, וידעי למהך בארחוי, וליחדא יחודא פדקא יאות.

התגברות היצה"ר בשעת התעוררות האדם

אמר רבי שמעון בן לקיש, הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות. אמר רבי יהודה, אותו היום, יום של ראש השנה היה, יום שיש לכל אדם לחזור למוטב, וכך תראה, אין דרכו של יצר הרע לקטרג, אלא בשעה שהאדם רוצה לחזור למוטב.

מתוק מדבש

הרע הוא מלאך המות המפתה את האדם לחטא, ועולה ומשטין ומקטרג עליו עד שממית אותו. אמר רבי יהודה, אותו היום שכתוב בו "יהי היום", יום של ראש השנה היה, יום שיש לכל אדם לחזור למוטב, וכך תראה כי גם בכל זמנת השנה, אין דרכו של יצר הרע לקטרג, אלא בשעה שהאדם רוצה לחזור למוטב שאז יצר הרע מתגבר ביותר כדי שלא יצא מתחת ידו.

מאמר זה בא לתת כח וחזיק לאדם הבא לטהר ולשוב בתשובה לפני קונו, ורואה שאז מתעורר היצר הרע כנגדו ומתגבר עליו ביותר ומכשילו בכמה מכשולים, אמנם ידע האדם שנתן להיצר הרע רשות לנסות אותו אם יעמד בתשובתו ולא יפל בידעתו, ועל זה נאמר (קהלת י ד) אם ריח המושל תעלה עליך מקומך אל תנח, ואז יתקיים בו מה שכתוב (ישעיה ו י) ושב ורפא לו, וזהו יסוד גדול ואכן פנה בעבודת השם יתברך.

(זהר חדש בראשית דף כו ע"א ובביאורינו כרך א עמ' תג-תד)

ישראל משברים את הדין הקשה

אשרי העם יודעי תרועה, והיינו יודעי תרועה ונדאי שהוא מלשון (טופטיס ט טו) וידע בהם את אנשי סכות, שהוא לשון שביכה, (דף רנא ע"א) הרי יודעי תרועה פרושו מתברי האי תרועה דאיהו דינא קשיא שהם משברים את התרועה שהיא דין הקשה של המלכות, דכלא אתדנו בה שכלם נדונים בו.

זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, בגין דאינון ידעי ארחוי דקדשא בריה הוה לפי שהם יודעים את דרכיו של הקדוש ברוך הוא, וידעי למהך בארחוי ויודעים ללכת בדרכיו, וליחדא יחודא פדקא יאות וליחד את היחוד פראוי להיות, ולבטל את הגזרות (פקודי דף רנע"ב - רנא ע"א בהיכלות ובביאורינו כרך ט עמ' שסו-שסז)

התגברות היצה"ר בשעת התעוררות האדם
אמר רבי שמעון בן לקיש, הוא שטן הוא יצר

שבה רא שירתא

במוסף ראש השנה מזכירים 'מירון' לעורר זכותו

נראה לי רמוז במתני (ר"ה טז). בראש השנה כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרוץ. היינו כי בראש השנה עובר לפניו ית"ש הזכות לכל באי העולם מבחינת מרוץ - ציון רשב"י ור"א בנו, דבזכותיה קיימין עילאין ותתאין, והוא צדיק יסוד עולם שעליו מתקיים ובזכותא דההוא חבורא הזהר שגילה לנו יפקון מן גלותא לגאולה שלימה תיקון כל העולמות. על כן בראש השנה שהוא זמן 'ובו תנשא מלכותך' - מלכות כל עולמים, עוברים לפניו כבני מרוץ.

(שער יששכר חודש אייר מאמר גל עיני י"ח)

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימיל ככתובת:
3022233@gmail.com

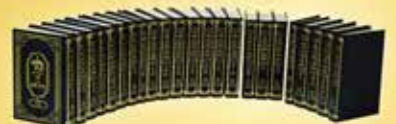
הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)